

200702043/1.

Datum uitspraak: 16 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/41478 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 15 februari 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 augustus 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 februari 2007, verzonden op 23 februari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 21 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 5 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

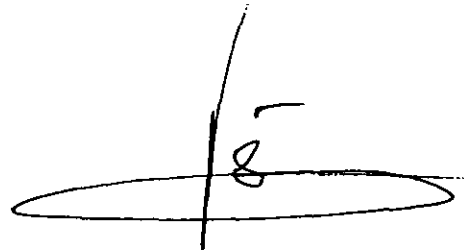
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 mei 2007

282-532.

Verzonden: **16 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 06/41478

Datum uitspraak: 15 februari 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op

v-nummer

mede namens haar kind

geboren op

v-nummer

beide burgers van de Democratische Republiek Congo,

eiseres,

gemachtigde mr. A.J. van der Werff-Dost,

tegen

de Minister van Justitie,

(voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie),

Immigratie- en Naturalisatiedienst,

verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 9 augustus 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiseres van 31 oktober 2004 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Op 24 augustus 2006 heeft eiseres beroep ingesteld tegen dit besluit.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 9 januari 2007. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. S.H.M. Maas.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

2. Op 21 augustus 2002 heeft eiseres een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 24 augustus 2002 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij uitspraak van 19 september 2002, van deze rechtbank en nevenzittingsplaats, is het beroep ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 11 november 2002, heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) de uitspraak van 19 september 2002 bevestigd. Het besluit van 24 augustus 2002 is met deze uitspraak onherroepelijk geworden. In mei 2004 heeft eiseres in België een asielverzoek ingediend, waarna zij aan de Nederlandse autoriteiten is overgedragen.

3. Ter staving van haar asielaanvraag heeft eiseres, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Eiseres is een burger van de Democratische Republiek Congo (DRC) en behoort tot de Bangu-Bangu Bahambo stam. Eind februari 2004, na afsluiting van haar eerste asielprocedure, is eiseres via Brussel per vliegtuig naar Kigali in Rwanda gereisd. Na een reis met de auto en nogmaals met een vliegtuig is eiseres uiteindelijk naar Kindu in de DRC gegaan. Daar is eiseres bij een oom gaan wonen. In Kindu heeft eiseres vrouwen ontmoet die verkracht zijn en die geen hulp konden krijgen. Om deze vrouwen te helpen heeft eiseres de stichting 'Reveil des Femmes de Kindu Maniema' opgericht. Eiseres heeft pamfletten uitgedeeld om bekendheid te creëren voor deze stichting. Op 1 mei 2004 werd eiseres gearresteerd en drie dagen gedetineerd door de politie van Kindu. Tijdens deze detentie is eiseres mishandeld en gemarteld. Eiseres is met behulp van een politieagent ontsnapt. Op 25 mei 2004 heeft eiseres haar land van herkomst wederom verlaten.

4. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan, kort samengevat, het volgende ten grondslag gelegd. Eiseres heeft toerekenbaar geen documenten overgelegd die haar reis- en/of asielrelaas ondersteunen en heeft ook geen gedetailleerde verklaringen afgelegd over het verloop van haar reis, die haar reisrelaas aannemelijk maken. Voorts ontbeert het asielrelaas van eiseres een positieve overtuigingskracht waardoor het asielrelaas ongeloofwaardig is. Verweerder stelt zich daarbij op het standpunt dat eiseres haar terugkeer naar haar land van herkomst en haar terugreis vanuit haar land van herkomst niet aannemelijk heeft gemaakt. Nu de verklaringen van eiseres niet geloofwaardig kunnen worden geacht ziet verweerder geen aanleiding om het asielrelaas van eiseres inhoudelijk te toetsen. Gelet hierop bestaat er voor verweerder geen aanleiding eiseres een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, van de Vw 2000 te verlenen.

5. De rechtbank overweegt als volgt.

6. In geschil is de geloofwaardigheid van het asielrelaas van eiseres. De rechtbank ziet zich allereerst voor de vraag gesteld of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres niet heeft aangetoond dat zij is teruggekeerd naar haar land van herkomst.

7. Op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, wordt bij de beoordeling van de aanvraag (onder meer) betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- en of identiteitsdocumenten dan wel

andere documenten heeft overgelegd, tenzij het ontbreken daarvan niet aan hem is toe te rekenen. Verweerder heeft gemotiveerd uiteengezet dat hij aan eiseres toerekent dat ter staving van haar aanvraag geen documenten zijn overgelegd als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000. Dat een reisagent, zoals eiseres stelt, de reisbescheiden bij zich heeft gehouden, kan volgens verweerder niet afdoen aan haar eigen verantwoordelijkheid voor de onderbouwing - waar mogelijk - van haar reis- en asielrelaas. Bij zijn beslissing aan eiseres toe te rekenen dat zij geen reispapieren heeft overgelegd heeft verweerder voorts, toepassing gevend aan onderdeel C1/5.8.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000), betrokken dat eiseres naar zijn oordeel geen consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen omtrent de reisroute heeft afgelegd. Dit standpunt van verweerder is naar het oordeel van de rechtbank niet kennelijk onredelijk. Immers, eiseres is niet in staat gebleken om informatie te geven over stoel- en vluchtnummers. Nu eiseres heeft verklaard als behandelaarster van vliegtickets bij een luchtvaartmaatschappij te hebben gewerkt, heeft verweerder, naar het oordeel van de rechtbank, mogen verwachten dat eiseres dergelijke informatie kan verstrekken. Daarnaast heeft eiseres tijdens haar eerste en nader gehoor aangegeven dat ze met een rechtstreekse vlucht naar Brussel is gevlogen. Uit de door eiseres overgelegde time-table en de door verweerder geraadpleegde Travel Planner blijkt echter dat er weldegelijk een tussenstop in Nairobi heeft plaatsgevonden. Nu niet is gebleken dat er sprake was van een communicatieprobleem of begripsverwarring heeft verweerder, naar het oordeel van de rechtbank, zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiseres niet in staat is gebleken om consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen omtrent haar reisroute af te leggen.

8. Mitsdien bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 niet in redelijkheid aan eiseres heeft kunnen tegenwerpen, zodat de oprechtheid van het asielrelaas op voorhand is aangetast en afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van dat relaas. Dit brengt volgens vaste jurisprudentie met zich dat verweerder bij zijn verdere beoordeling slechts van de juistheid van de verklaringen van eiser moet uit te gaan, indien in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen en van het asielrelaas dus een positieve overtuigingskracht uitgaat. Uit het bestreden besluit kan worden afgeleid dat verweerder van mening is dat het relaas een positieve overtuigingskracht ontbeert.

9. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiseres een positieve overtuigingskracht ontbeert en daarom ongeloofwaardig is. De rechtbank acht daartoe het volgende redengevend. Verweerder heeft redelijkerwijs kunnen stellen dat eiseres vaag en tegenstrijdig heeft verklaard over de terugreis vanuit haar land van herkomst naar Brussel. In het eerste gehoor en in het nader gehoor stelt eiseres zich immers op het standpunt dat deze vlucht een rechtstreekse vlucht was, terwijl zij in haar correcties en aanvullingen op deze gehoren stelt dat er een wel tussenlanding heeft plaatsgevonden, maar dat zij niet is uitgestapt. Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank, zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiseres hier geen afdoende verklaring voor het gegeven. Deze wisselende verklaring klemte te meer nu uit -door eiseres- overgelegde informatie bij de zienswijze van 4 november 2004 blijkt dat er een tussenstop in Nairobi heeft plaatsgevonden. De rechtbank volgt net als verweerder evenmin de stelling van eiseres dat er sprake is van begripsverwarring, nu er uit de gehoren blijkt dat eiseres meerdere malen expliciet is gevraagd of er een tussenlanding is geweest.

10. Gelet op het voorgaande is de rechtbank dan ook van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiseres positieve overtuigingskracht ontbeert en derhalve ongeloofwaardig is. Verweerder heeft

zich dan ook op het standpunt kunnen stellen dat eiseres niet heeft aangetoond dat zij is teruggekeerd naar haar land van herkomst. Derhalve is er naar het oordeel van de rechtbank sprake van een herhaalde aanvraag, die op grond van het bepaalde in artikel 4:6 van de Awb kan worden afgewezen.

11. Ingevolge artikel 4:6 van de Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt ingediend. Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten en omstandigheden worden vermeld.

12. Ter beoordeling staat derhalve of eiseres aan de onderhavige aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag heeft gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen ná het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat besluit rust.

13. Eiseres heeft ter staving van haar herhaalde aanvraag de volgende documenten overgelegd:

1. Een kopie van een brief van _____ van 17 december 2005, alsmede met een door eiseres opgemaakte vertaling;
2. Een tweetal uitspraken van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem van respectievelijk 29 augustus 2006 en 12 december 2006.

Tot slot verwijst eiseres naar de algemene ambtsberichten van het Ministerie van Buitenlandse zaken inzake de DRC van 30 september 2005 en 19 februari 2006 (hierna: de ambtsberichten).

14. Ten aanzien van de brief van _____ van 17 december 2005 (bijlage 1) overweegt de rechtbank dat de echtheid hiervan niet kan worden vastgesteld nu het een kopie betreft. Uit (vaste) jurisprudentie van de Afdeling blijkt dat bij een herhaalde aanvraag overgelegde documenten slechts kunnen worden beschouwd als nova indien de authenticiteit daarvan kan worden vastgesteld, tenzij de vreemdeling zelf op andere wijze aannemelijk kan maken dat het een authentiek document betreft. Hierin is eiseres niet geslaagd.

15. Ten aanzien van de overgelegde uitspraken van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem (bijlage 2), overweegt de rechtbank dat jurisprudentie op zichzelf geen grond kan zijn voor het doorbreken van de formele rechtskracht van besluiten. De door eiseres aangehaalde uitspraken zijn derhalve geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden, als bedoeld in artikel 4:6 van de Awb. Weliswaar staat die bepaling er niet aan in de weg dat een nieuwe aanvraag wordt beoordeeld aan de hand van een gewijzigd rechtsregime, doch daarvan is als gevolg van rechterlijke uitspraken geen sprake.

16. Ten aanzien van de verwijzing van eiseres naar algemene situatie van vrouwen in de DRC in de ambtsberichten, overweegt de rechtbank dat deze informatie niet

Registratienummer: AWB 06/41478

5

beschouwd kan worden als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden, als bedoeld in artikel 4:6 van de Awb. De algemene ambtsberichten behelzen immers enkel een beschrijving van de algemene situatie in de DRC. Eiseres maakt hiermee niet aannemelijk dat zij persoonlijk heeft te vrezen voor vervolging of een behandeling in strijd met artikel 3 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Het enkele beroep op de algemene situatie in het land van herkomst kan geen afbreuk doen aan de eerdere besluiten en de overwegingen waarop ze rusten.

17. Gelet op het voorgaande in de rechtbank van oordeel dat er geen sprake is van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden die voor verweerder aanleiding hadden moeten zijn om het asielverzoek van eiseres opnieuw inhoudelijk in behandeling te nemen. Derhalve is het beroep van eiseres ongegrond.

18. Het beroep is ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. drs. I.D. Jacobs en in het openbaar uitgesproken op 15 februari 2007 in tegenwoordigheid van L.E. Huberts als griffier.

de griffier

de rechter

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

23 FEB. 2007

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Boulevard Heuvelink

advocaten

Advocaten:
 mr. A.E.L.T. Balkema
 mr. E. Klijn
 mr. C.D.A.J. Majois
 mr. H.F.J.L. van Pelt
 mw mr. M.J.G. Voets
 mw mr. S.G. Volbeda
 mw mr. A.J. v.d. Werff-Dost

Postadres:
 Postbus 3068
 6802 DB Arnhem

Bezoekadres:
 Boulevard Heuvelink 130
 6828 KW Arnhem

telefoon:
 026-4453552

fax:
 026-4457504

e-mail:
 info@bdhadvocaten.nl

website:
 www.bdhadvocaten.nl

AANGETEKEND EN PER FAX: 070-3651380
 Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1661-C	21 MRT 2007
ZAAKNR.	2043
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Arnhem
 Betreft
 Ons kenmerk
 Dossiernr

21 maart 2007
 / IND Rcgio ZO
 AW 040980
 0208.21.2031

Hoger beroep Vw 2000

Appellante is:

geboren op

van nationaliteit, wonende te
 voor dit hoger beroep nadrukkelijk woonplaats kiezende te
 Arnhem op het adres Boulevard Heuvelink 130 (postadres:
 Postbus 3068, 6802 DB Arnhem) ten kantore van de advocaat
 mr. A.J. van der Werff-Dost, die nadrukkelijk verklaart door
 appellante tot de indiening van dit hoger beroepschrift
 bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd.

Verweerder is: de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie te Den Haag.

Het hoger beroep is gericht tegen: een beschikking van de Rechtbank Den Haag,
 zittingsplaats Arnhem van 15 februari 2007, verzonden 23 februari 2007, (proc.nr.
 AWB 06/41478.

Appellante kan zich om de volgende redenen niet met de uitspraak van de rechtbank
 verenigen:

De uitspraak bevat een feitelijke onjuistheid.

In overweging 13 en 14 stelt de rechtbank dat appellante tijdens de procedure een kopie
 heeft overgelegd van een brief van Eiseres heeft echter een
 originele brief aangeboden. Bijgaand treft u ter verificatie het origineel aan.
 De rechtbank stelt dat de echtheid niet kan worden vastgesteld nu het een kopie betreft.
 De rechtbank heeft nimmer tijdens het onderzoek of ter zitting gevraagd of de
 betreffende brief een origineel of een kopie betrof.
 Verweerder heeft nimmer tegengeworpen dat het een kopie zou betreffen.
 De rechtbank is buiten het geding getreden en handelt daarmee in strijd met 8:69 Awb.

Boulevard Heuvelink

advocaten

Nu de rechtbank toetst aan 4:6 Awb, maar een onjuiste gevolgtrekking verbindt aan een der overgelegde originele documenten kan de uitspraak niet worden gedragen door de daaraan ten grondslag liggende overwegingen.

De uitspraak is bovendien onvoldoende zorgvuldig tot stand gekomen en onvoldoende gemotiveerd. Hiermee heeft de rechtbank er blijk van gegeven de belangen van appellante onvoldoende bij haar oordeel te hebben betrokken.

MET CONCLUSIE:

Appellante concludeert tot vernietiging van de uitspraak van de rechtbank en opnieuw rechtdoende het beroep tegen de beslissing van verweerder van 9 augustus 2006 alsnog gegrond te verklaren, met veroordeling van verweerder in de kosten van de procedure, zowel in eerste aanleg bij de rechtbank als in dit hoger beroep.

Gemachtigde,

Bijlagen:

- beschikking Vreemdelingenkamer Arnhem d.d. 15 februari 2007
- origineel document van Rode Kruis, brief d.d. 17-02-2005